

Dosarul nr. 2ra-800/22
2-19172561-01-2ra-07062022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. D. Sîrbu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

6 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al
Poliției,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan
Boghean împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcției de Poliție a
municipiului Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Justiției și
Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică
suportate în cauza contravențională și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 octombrie 2019, Ivan Boghean a depus cerere de chemare în judecată,
ulterior concretizată, împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcției de
Poliție a mun. Chișinău, Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, solicitând:

- încasarea în mod solidar, din bugetul de stat și din contul Inspectoratului
General al Poliției, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 lei,
suportate la examinarea cauzei contravenționale intentate în baza procesului-verbal
nr. MAI04343445 din 15 iunie 2018, întocmit de agentul constatator Valentin
Rucan din cadrul SIAAN al SSTRC al Direcției de Poliție mun. Chișinău, potrivit
căruia a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 243 Cod
contravențional;

- compensarea cheltuielilor de judecată suportate la examinarea prezentei
cauze civile, în mărime de 3 000 lei. (vol. I, f.d.3-6, 106-107)

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că pe rolul Judecătoriei Chișinău s-
a aflat cauza contravențională intentată față de el de către agentul constatator
Valentin Rucan din cadrul SIAAN al SSTCR al Direcției de Poliție mun. Chișinău,
fiind întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04343445 din 15
iunie 2018, potrivit cărui a fost învinuit că, la 26 aprilie 2018, ora 10:00, conducând
autovehiculul de marca „Mercedes S 320”, pe str. Calea Iașilor, 16/1 mun. Chișinău
a comis accident rutier și a părăsit locul accidentului, fără a anunța poliția rutieră,

prin ce a ignorat prevederile pct. 12 alin. (1) lit. b), g) al Regulamentului Circulației Rutiere și a comis o contravenție prevăzută de art. 243 Cod contravențional.

Prin hotărârea din 1 aprilie 2019 a Judecătoria Chișinău, s-a dispus încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale în acțiunile lui Ivan Boghean.

Reclamantul a invocat că la examinarea cauzei contravenționale menționate, a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4 000 lei, achitate avocatului care l-a reprezentat în instanța de judecată.

La examinarea cauzei contravenționale de către avocat au fost efectuate o multitudine de acțiuni de asistență juridică, printre care sunt: ridicarea și examinarea detaliată a procesului-verbal întocmit în privința sa; acordarea consultațiilor juridice în privința procesului-verbal și a deciziei agentului constator; întocmirea contestației în privința procesului-verbal și a deciziei agentului constator; prezentarea anterior de ședința de judecată la grefierul judecătorului pentru a ridica materialele cauzei pentru a face cunoștință de acestea; examinarea detaliată a materialelor cauzei; acțiuni de ordin tactic și analitic întreprinse întru stabilirea poziției apărării pe parcursul examinării cauzei contravenționale; reprezentarea drepturilor contravenientului în cadrul ședințelor de judecată care au fost în număr de zece ședințe; acordarea consultațiilor juridice în privința cauzei contravenționale; întocmirea și înaintarea concluziilor scrise la cauza contravențională dată, etc.

Prin hotărârea din 6 iulie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Ivan Boghean împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza contravențională și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 8 iulie 2021, Ivan Boghean a declarat apel împotriva hotărârii din 6 iulie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea ei și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Ivan Boghean.

S-a casat integral hotărârea din 6 iulie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și s-a emis o decizie nouă, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ivan Boghean împotriva Inspectoratului General al Poliției, Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza contravențională și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Ivan Boghean, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în cauza contravențională, suma de 4 000 lei.

S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Ivan Boghean, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în cauza civilă, suma de 3000 lei.

În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. e) cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale, se

efectuează de către organul ce a aplicat ilicit amenda contravențională din contul bugetului de stat, precum și că unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu cont trezorerial este Inspectoratul General de Poliție, ultimul, dispunând de autonomie financiară și managerială, asigură gestionarea alocațiilor bugetare.

Astfel a conchis că responsabil de despăgubirea reclamantului este anume acesta și nici de cum Direcția de Poliție mun. Chișinău, or, ultima se află în subordinea Inspectoratul General de Poliție, iar relațiile de subordonare reflectă numai transmiterea sarcinilor și raportarea modului de realizare a acestora pe poziție ierarhică.

Colegiul instanței de apel a respins pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică, în mod solidar, din bugetul de stat, având în vedere prevederile art. 13 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul Inspectoratului General de Poliție precum că, cheltuielile pentru asistență juridică în suma de 4 000 lei suportate de reclamant în cadrul procesului contravențional nu sunt rezonabile, având în vedere caracterul nefondat și neprobat al acestui argument și examinarea în ședința instanței a Contractului de asistență juridică nr.176 din 15 iulie 2018 încheiat între Ivan Boghean și avocatul Cristina Ermurachi (f.d.12) și a bonului de plată seria FS nr.253672 din 13 martie 2019 în suma de 4 000 lei (f.d.13).

La 17 mai 2022, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

A susținut că instanța de apel la adoptarea soluției judecătorești a încălcat normele de drept material și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

Consideră că prima instanță a stabilit corect raportul dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probele prezentate, a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată Inspectoratului General al Poliției la 11 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice (vol. I, f.d.250).

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 17 mai 2022 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimaților la 7 iunie 2022. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depus.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de

drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Inspectoratul General al Poliției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh